

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXX. De damnis, quæ resultare possunt in animam ex eo, quod voluntatis gaudium in hoc bonorum genere reponat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

ac in omnium rerum gaudio repurgando discretus: illud totum ad solam dei voluntatem perficiendam ordinando. Atque hoc pacto vnitur Deo voluntas medijs istis supernaturalibus bonis.

CAPVT XXX.

De damnis, qua resultare possunt in animam ex eo, quod voluntatis gaudium in hoc bonorum genere reponat.

TRia præcipua damna existimo ego incurere posse hominẽ, gaudium in bonis supernaturalibus reponentem. Decipere videlicet & decipi: fidei iacturam in anima: vanam gloriam vel aliquam aliam vanitatem.

Qui supernaturalibus bonis delectatur, facile seipsum, & alios decipit.

Quantum ad primum attinet, facillimum est alios, & seipsum quoque huiusmodi operibus sese oblectando decipere. Cuius rei est ratio: nam ad discernenda ista opera, quæ scilicet falsa sint, & quæ vera, item qualiter, & quo tempore exerceri debeant, magnum consilium, multumque Dei lumen necessarium est: vtrique autem rei operum istorum æstimatio, nimiumque ex eis gaudium impedimento est. Et hoc ob duas accedit causas: Prima est, quia gaudium hebetat obfuscatque iudicium: Altera verò, quia ob gaudium, ac delectationem operis illius, non solum appetit homo citius illud fieri, sed etiam ut illud extra tempus operetur propendet. Et dato casu quod virtutes, & opera, quæ exercetur vera sint, nihilominus satis sunt duo isti defectus, ut sæpe numero in illis decipiatur: vel non capiendo illa sicuti capi intelligique deberent, aut non ex illis proficiendo, illisque quando & qualiter oportet vtendo. Quamuis enim verum sit, quod quotiescunque hæc dona & gra-

tias imperitur Deus, simul etiam illarum lucem ac motionem, qualiter nimirum & quando exerceri debeant conferre, ipsi nihilominus plurimum aberrare possunt, non eis cum ea, quam requirit Deus, perfectione, nec eo, quo ipse vult modo & tempore, ob proprietatem & imperfectionem, quam circa illas habere possunt, vtendo. Quemadmodum legitur facere voluisse Balaam, cum contra Dei voluntatem ad maledicendum Israelitico populo pergere præsumpsit. Quamobrem iratus Dominus interficere eum volebat, Sancti quoque Iacobus & Ioannes zelo commoti, volebant facere ignem de celo super Samaritanos descendere, eò quod nolissent Christum Dominum nostrum hospitio excipere; quos propterea reprehendit. Ex quo manifestum fit, qualiter huiusmodi, de quibus loquimur imperfecti, ad opera ista, quando non expediebat patranda, ab aliqua imperfectionis passione, gaudio æstimationeque illorum inuoluta, determinantur & inducuntur. Quando enim similis imperfectio non interuenit, tunc solum ad virtutes istas operandas mouentur & determinantur, quando & quomodo Deus illos ad id excitat, extra quod tempus, ea aggredi non expediebat. Idcirco enim de quibusdam Prophetis conquerabatur per Ieremiam Deus dicens: *Non mittebam Prophetas, & ipsi currebant, non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant.* Et postmodum subiungit: *seduxi uni populum meum in mendacio suo, & in miraculis suis, cum ego non misissem eos, nec mandarem illis.* Ibidem, etiam de illis dicit: *Quod videbant cordis sui visionem, illamque edicebant: quæ omnia nequaquam hoc modo contigissent, si ipsi hæc abominabili propterea in operibus istis caruissent.* Vnde ex istis autoritatibus datur intelligi, huiusmodi gaudij damnum, non solummodo ad

ad inique peruersaque gratijs istis à Deo datus vrendum inducere (quemadmodum Balaam, & illi quos citato loco Ieremias dicit patrasse miracula, quibus decipiebant populum, indocti fuerunt) verum etiam eosque petrahere, vt absque eo, quod illas à Deo receperint, ijs vtantur; quemadmodum fecerunt isti, qui sua delicia prophetizabant, visionesque, quas ipsi componebant, aut quas illis dæmon representabat, divulgabant. Cum enim illos huiusmodi rebus addictos animaduertit dæmon, latum eis ad hæc præbet campum, plurimamque suggerit materiam, multis sese modis immiscendo, vnde & isti vela pandunt, & impudentem audaciam acquiritant, & huiusmodi prodigiorum operam, prodigi efficiuntur. Neq; hic malum istud sistit, sed eosque cupiditas & delectatio istorum operum perducit, vt si huiusmodi homines occurrit antea eum dæmone pactum inierant (multi quippe istorum ob occultum eum eo pactum ista perpetrant) iam expressum manifestumque inire non vereantur, ex pacto se illi veluti discipulos & confederatos subiiciendo. Hinc malefici, incantatores, magi, arioni & striges prodeunt. Et eosque gaudij & delectationis circa ista opera malitia peruenit, vt non emere duntaxat pecunijs dona gratiasque diuinas ad obsequendum dæmoni velint, quemadmodum Simon magus cupiebat, sed etiã ter Deo sacratas, imò etiam (quod sine tremore dici non valet) diuinas acquirere studeant (grandem hinc Deus misericordiam suam dilaret & demonstret.) Quam verò sebi ipsi perniciosi sint huiusmodi homines, & quantum Christiane reipublice detrimentum inferant, vnusquisque manifeste poterit cognoscere. Quo loco animaduertendum est, vnuerfos illos magos & arios, qui inter filios Israhel fuerant

reperiti, quos, etiam Saul è terra exterminauit; idcirco in tantas abominationes, deceptionesque lapsos fuisse, quia veros Dei Prophetas imitari voluerant. Quicumque ergo gratiam & supernaturale donum à Deo fuerit consecutus, debet delectationem, & cupiditatem ab ipsius exercitio procul arcere: Deus autem, qui illud supernaturaliter ad Ecclesiam suam vel membrorum ipsius commodum præbet, supernaturaliter quoque, ad ipsius exercitium illum permouebit, qua ratione, & quo tempore illud exercere debeat, inspirando. Si enim discipulis suis præcipiebat, ne solliciti essent, quid aut quomodo essent locuturi, eò quod negotium esset supernaturale fidei, vult similiter (cum negotium operum istorum non sit minoris momenti) vt præstoletur homo donec ipsemet Deus cor excitando operatus sit, cum in ipsius virtute, omnis virtus debeat operari. Et propterea discipuli in Apostolorum actis, quamuis eis Deus gratias donaque ista larga manu infudisset, petierunt tamen ab eo, vt manum suam ad sanitates, signa & prodigia per ipsos perficienda extenderet, vt fidem Domini Nostri Iesu Christi cordibus audientiam imprimerent: *Da seruitus cum omni fiducia loqui verbum tuum in eo quod manum tuam extendas ad sanitates & signa, & prodigia fieri per nomē sancti filij tui Iesu.*

Secundum damnum, ex hoc primo potest promanare, fidei videlicet iactura & detrimentum, quod dupliciter contingere potest. Primo, respectu aliorum. Nam volendo virtutem, & miraculum extra tempus, & præter necessitatem operari, præterquam quod Deus tunc manifeste tentatur (quod profecto est peccatum grande) accidere poterit rem minimè ex voto succedere, effectuque carere, vnde in

Y cor-

B.

mannis
Cruce

Opera
Mystica

NVI

124

Act. 4. 30

Secundum
damnum,
quod in
fidei super-
naturalibus
bonis
se se oble-
tando in-
curritur,
est fidei de-
trimentum.

cordibus presentium, minor credulitas fideique contemptus oriretur. Quamuis enim aliquando res ex sententiâ succedat, eò quòd ita Deus alias ob causas respectulque velit, quemadmodum cum illa Saulis Pithonissa fecit (si tamen verum est Samuelem ibi apparuisse) non semper tamen, eodem illis eueniet modo: quando autem voti compotes euaserint, non propterea tamen non errant ipsi, aut sunt à culpâ immunes, eò quòd istis vtantur gratijs, quando minime deberent.

NOTA.

Quâ ratione fidei incurritur.

auratur.

Greg. ho.

26. in Est. angel.

Ioan. 10.

25. & 30.

Rom. 10.

17.

Secundo modo poterit huiusmodi persona in seipsa detrimentum pati, quantum ad fidei meritum spectat, nam miracula ista magnipendèdo, à substantiali fidei exercitio, quæ est habitus obscurus, duellitur: vnde etiâ ubi plura signa testimoniaq; concurrunt, minus ex credendo meriti resultat. Vnde S. Gregorius dicit. *Fides non habet meritum, cui humanaratio præbet experimentum.* Vnde Deus ista miracula, quando ad credendum sunt necessaria, vel ob alios gloriæ suæ sanctorumque suorum fines, operatur. Ne etiam sui discipuli fidei merito carerent, si Resurrectionis suæ experimenta cepissent, propterea antequam se ipsis palam ostenderet, multa operatus est, vt eum minime cernendo, fidem ipsius adhiberent resurrectioni, Magdalenz quippe, primo vacuum monstrauit sepulchrum, postmodû voluit illi ab Angelis myterium hoc dici (Fides enim est per auditum, sicut ait S. Paulus) vt illud audiens, prius crederet, quam cerneret. Quin etiam quando illum iam conspexit, fuit id in hortulani schemate, vt illam in credulitate, quæ illi deerat presentiz suæ calore perfecte instrueret. Discipulis quoque prius per mulieres resurrectionem nunciauit, postea verò illi ad videndum perrexere se-

pulchrum. Euntium etiam in Emaus priu inflammanuit corda, quam se illis in aliena specie cum eis iter carpens, ostenderet. Et tandem postmodum vniuerfos increpauit, eò quòd iis qui nunciarent, eum resurrexisse, non credidissent. Sanctum quoque Thomam, eo quòd resurrectionis suæ experimèta in vulneribus eius capere voluisset, reprehendit, dicens: *Beati qui non viderunt, & crediderunt.* Ex quibus patet, non admodum esse Deo gratum miracula fieri. Et propterea Pharisæos, eò quòd non crederent, nisi præcedentibus signis, ipse reprehendebat, dicens: *Nisi signa, & prodigia videritis, non creditis.* Magnum itaque fidei detrimentum subeunt, qui sese istis operibus supernaturalibus oblectare amant.

Tertium postremo detrimentum est, quod vt plurimum ob huiusmodi operum gaudium & oblectationem in vanam gloriam, vel aliam vanitatem labuntur. Nam etiam ipsum de istis mirabilibus operibus gaudium, si non sit (vt diximus) purè in Deo, vel propter Deum, vanitas est: quod ex eo patet, quia Dominus noster discipulos suos propterea reprehendit, quia fuerant lætari ex eo quòd dæmonia ipsis subijcerentur, quod gaudium si vanum non fuisset, nunquam illud Saluator noster reprehendisset.

CAPVT XXXI.

De duobus emolumentis, quæ ex gaudijs supernaturalibus gratijs abnegatione, elicuntur.

PRæter commoda, quæ consequitur anima seipsam per gaudij & delectationis huius priuatione à prædictis tribus damnis eliberâdo, duas insuper easq; eximias abnegationis